ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

z 22. januára 2009 *

Vo veci T-316/07

Commercy AG, so sídlom vo Weimare (Nemecko), v zastúpení: pôvodne F. Jaschke, neskôr S. Grosse a I. Müller, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: S. Schäffner, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalšia účastníčka konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajšia účastníčka v konaní pred Súdom prvého stupňa:

* Jazyk konania: nemčina.

easyGroup IP Licensing Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: T. Koerl a S. Möbus, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 19. júna 2007 (vec R 1295/2006-2), týkajúcemu sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Commercy AG a easyGroup IP Licensing Ltd,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda M. Vilaras (spravodajca), sudcovia M. Prek a V. Ciucă,

tajomník: C. Kantza, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 20. augusta 2007,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. januára 2008,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšej účastníčky konania k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. decembra 2007,

so zreteľom na žiadosť žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci podanú 18. septembra 2008,

po pojednávaní z 18. septembra 2008,

so zreteľom na písomné pripomienky ÚHVT a vedľajšej účastníčky konania k žiadosti žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci podané 2. októbra 2008,

so zreteľom na rozhodnutie predsedu z 9. októbra 2008 o ukončení ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Vedľajšia účastníčka konania spoločnosť easyGroup IP Licensing Ltd podala 21. septembra 2000 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky

a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.

2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis slovného označenia easyHotel.

3 Výrobky a služby uvedené v prihláške patria do tried 9, 16, 25, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41 a 42 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

4 Ochranná známka Spoločenstva bola 30. júna 2004 zapísaná pod číslom 1866706 pre všetky výrobky a služby uvedené v prihláške.

5 Žalobkyňa spoločnosť Commercy AG podala 11. februára 2005 návrh na vyhlásenie neplatnosti dotknutej ochrannej známky na základe článku 55 nariadenia č. 40/94. Ako dôvody uviedla tie, ktoré sú uvedené v článku 52 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia v spojení s článkom 8 ods. 1 toho istého nariadenia.

6 Návrh na vyhlásenie neplatnosti sa týkal skoršej národnej slovnej ochrannej známky EASYHOTEL zapísanej v Nemecku pre rôzne výrobky a služby patriace najmä do tried 9 a 42 a zodpovedajúce pre každú z týchto tried tomuto opisu:

— trieda 9: „Počítačové softvéry na vytváranie on-line obchodov nezávislé od akejkoľvek platformy a autorských systémov na internete určených najmä na rezerváciu, objednávku a platbu hotelových izieb“,

— trieda 42: „Rozvoj a navrhovanie počítačových systémov najmä pre on-line obchody a autorské systémy na internete, najmä na rezerváciu, objednávku a platbu hotelových izieb“.

7 Návrh na vyhlásenie neplatnosti sa týkal všetkých výrobkov a služieb označených spornou ochrannou známkou.

8 Dňa 12. februára 2005 sa vedľajšia účastníčka konania podľa článku 49 nariadenia č. 40/94 vzdala spornej ochrannej známky pre všetky výrobky a služby patriace do tried 9 a 38, ako aj pre časť služieb patriacich do triedy 42, pre ktoré bola táto ochranná známka zapísaná. Toto vzdanie bolo zaregistrované na ÚHVT 28. júna 2005.

9 Medzi službami patriacimi do tried 39 a 42 označenými spornou ochrannou známkou sa po tomto vzdaní nachádzajú najmä tie, ktoré zodpovedajú, čo sa týka tried 39 a 42, tomuto opisu:

— trieda 39: „Informačné služby týkajúce sa všetkých prepravných služieb, vrátane informačných on-line poskytovaných služieb, prostredníctvom počítačových údajov alebo internetu; cestovné rezervačné a objednávacie služby poskytované prostredníctvom celosvetovej internetovej siete (World Wide Web)“,

— trieda 42: „Informatizované rezervačné služby hotelových izieb“.

10 Výmazové oddelenie rozhodnutím z 31. júla 2006 zamietlo návrh na vyhlásenie neplatnosti, odôvodňujúc, že jedna z podmienok potrebných na uplatnenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 nebola splnená, a to zhodnosť alebo podobnosť výrobkov alebo služieb označených kolidujúcimi ochrannými známkami.

11 Dňa 29. septembra 2006 podala žalobkyňa na základe článkov 57 až 62 nariadenia č. 40/94 odvolanie proti rozhodnutiu výmazového oddelenia v rozsahu, v akom toto oddelenie odmietlo návrh na vyhlásenie neplatnosti dotknutej ochrannej známky pre služby patriace do tried 39 a 42 z dôvodu, že výrobky a služby patriace do tried 9 a 42, ktoré sú označené skoršou ochrannou známkou a uvedené vo vyššie uvedenom bode 6, a služby patriace do tried 39 a 42, ktoré sú označené dotknutou ochrannou známkou a uvedené vo vyššie uvedenom bode 9, sú si podobné.

12 Rozhodnutím z 19. júna 2007 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktoré bolo žalobkyni doručené v nasledujúci deň, druhý odvolací senát zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie výmazového oddelenia.

13 Odvolací senát v podstate rozhodol, že dotknuté výrobky a služby nie sú ani zhodné, ani podobné, a preto článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 nemožno uplatniť.

Návrhy účastníkov konania

14 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa zrušil spornú ochrannú známku.

15 ÚHVT a vedľajšia účastníčka konania navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O návrhu na poskytnutie právnej pomoci

16 Podľa článku 94 ods. 1 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa právna pomoc pokrýva úplne alebo sčasti trovy právnej pomoci a trovy právneho zastúpenia v konaní pred Súdom prvého stupňa. Tieto trovy sú hradené pokladnicou Súdu prvého stupňa. Odsek 2 dopĺňa, že každá fyzická osoba, ktorá vzhľadom na svoju ekonomickú situáciu nie je schopná úplne alebo sčasti znášať trovy konania uvedené v odseku 1, má právo na právnu pomoc.

17 Z týchto ustanovení vyplýva, že právnická osoba, akou je spoločnosť Commercy, nemá nárok na poskytnutie právnej pomoci.

18 Počas pojednávania však právny zástupca žalobkyne uviedol, že advokát B., ktorý žalobu podal ako správca v konkurznom konaní začatom vo veci majetku spoločnosti Commercy, sa má považovať za žalobcu v tejto veci. Advokát B. má preto ako fyzická osoba nárok na poskytnutie právnej pomoci.

19 Toto tvrdenie nemožno prijať. Zo spisu v konaní na ÚHVT, ktorý bol doručený Súdu prvého stupňa podľa článku 133 ods. 3 rokovacieho poriadku, vyplýva, že sporný návrh

na vyhlásenie neplatnosti bol podaný advokátom B. v postavení, ako je uvedené vyššie. ÚHVT však správne analyzoval tento návrh ako návrh podaný v mene spoločnosti Commercy, ktorá je majiteľom skoršej ochrannej známky.

20 Návrh na vyhlásenie neplatnosti podaný advokátom B. v jeho vlastnom mene by totiž ÚHVT považoval za neprípustný. Z článku 55 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 v spojení s článkom 42 ods. 1 a článkom 52 ods. 1 tohto nariadenia vyplýva, že návrh na vyhlásenie neplatnosti, ktorý sa zakladá na článku 8 ods. 1 toho istého nariadenia, môže byť podaný len majiteľmi skorších ochranných známok uvedených na podporu tohto návrhu alebo užívateľmi licencií na tieto ochranné známky. Postavenie správcu v konkurznom konaní obchodnej spoločnosti však nezodpovedá žiadnej z týchto dvoch kategórií.

21 Tak odvolanie pred odvolacím senátom, ako aj žaloba pred Súdom prvého stupňa musia byť rovnako považované za podané spoločnosťou Commercy. Vzhľadom na to, že návrh na vyhlásenie neplatnosti bol analyzovaný ako podaný spoločnosťou Commercy, musí výklad týchto dvoch podaní v zmysle, že boli podané advokátom B., nevyhnutne viesť k ich zamietnutiu z dôvodu, že v rozpore s tým, čo je uvedené v článku 58 a článku 63 ods. 4 nariadenia č. 40/94, boli podané osobou neoprávnenou konať proti rozhodnutiam uvedeným v týchto podaniach, a to proti rozhodnutiu výmazového oddelenia a proti rozhodnutiu odvolacieho senátu.

22 Žalobkyňa však tvrdí, že nemecké procesné pravidlá stanovujú, že správca v konkurznom konaní má procesnú spôsobilosť konať vo svojom mene ako „Partei kraft Amtes“, a nie v mene fyzickej alebo právnickej osoby, ktorej sa týka predmetné konkurzné konanie.

23 Toto tvrdenie nemožno prijať. Vzhľadom na to, že nemecké procesné pravidlá nie sú v predmetnej veci relevantné, keďže konanie pred Súdom prvého stupňa sa riadi rokovacím poriadkom, postačuje uviesť, že uvedené tvrdenie, ktoré odkazuje len na súdne konania, nespochybňuje záver, podľa ktorého na to, aby bol návrh na vyhlásenie neplatnosti prípustný, musel by byť podaný v mene spoločnosti Commercy. Preto, ako bolo uvedené aj vyššie, táto posledná uvedená spoločnosť, ktorá podala návrh na vyhlásenie neplatnosti, je tou istou spoločnosťou, prípadne zastúpenou správcom konkurznej podstaty, ktorá je oprávnená konať proti rozhodnutiam výmazového oddelenia a odvolacieho senátu.

24 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že vzhľadom na to, že v predmetnej veci je žalobkyňou spoločnosť Commercy, t. j. právnická osoba, nemožno jej priznať právo na poskytnutie právnej pomoci.

25 V každom prípade, aj keby bol advokát B. považovaný za žalobcu v predmetnej veci, aj tak mu nemožno poskytnúť právnu pomoc.

26 V prípade žiadosti o poskytnutie právnej pomoci totiž žalobkyňa tvrdí, že na účely posúdenia dôvodnosti tejto žaloby treba zohľadniť ekonomickú situáciu spoločnosti Commercy, a nie osobnú ekonomickú situáciu správcu konkurznej podstaty tejto spoločnosti. Ako uviedol aj vo svojich písomných pripomienkach ÚHVT k tejto žiadosti, táto téza žalobkyne má svoj pôvod v článku 116 ods. 1 Zivilprozessordnung (nemecký občiansky súdny poriadok), ktorý stanovuje, že právna pomoc môže byť poskytnutá „Partei kraft Amtes“, pokiaľ celkový majetok spravovaný touto osobou nepostačuje na pokrytie nákladov súdneho konania.

27 Preto v tejto súvislosti postačuje uviesť, že rokovací poriadok neobsahuje nijaké ustanovenie podobné článku 116 ods. 1 Zivilprozessordnung a výslovne stanovuje, že právnu pomoc možno poskytnúť len fyzickým osobám vzhľadom na ich osobnú ekonomickú situáciu.

28 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyňa na pojednávaní v rámci odpovede na otázku Súdu prvého stupňa vyhlásila, že za predpokladu, že by bola žaloba zamietnutá a žalobkyňa by bola zaviazaná na náhradu trov konania, budú tieto trovy hradené z majetku spoločnosti Commercy, a nie z osobného majetku advokáta B. Toto vyhlásenie bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

29 Vyhovieť predmetnej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci by za týchto podmienok v skutočnosti viedlo k priznaniu tohto práva právnickej osobe v rozpore s článkom 94 ods. 2 rokovacieho poriadku.

30 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy musí byť žiadosť o poskytnutie právnej pomoci zamietnutá.

O žalobe

31 Žalobkyňa navrhuje zrušenie predmetnej ochrannej známky. Na podporu tohto návrhu vo svojej žalobe uviedla jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94 v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia.

Tvrdí, že vzhľadom na zhodnosť kolidujúcich ochranných známok existuje pravdepodobnosť zámeny, pretože na rozdiel od toho, ako rozhodol odvolací senát v napadnutom rozhodnutí, predmetné výrobky a služby majú prinajmenšom nízku podobnosť.

32 Na pojednávaní však právny zástupca žalobkyne spresnil, že v dôsledku redakčnej chyby malo byť ustanovením relevantným v predmetnej veci, uvedeným v jedinom žalobnom dôvode, ustanovenie článku 8 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94, a nie ustanovenie odseku 1 písm. b) toho istého článku. Ostatní účastníci konania vyhlásili, že nemajú námietky v súvislosti s týmto spresnením. Tieto vyhlásenia boli zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

33 ÚHVT a vedľajšia účastnícka konania predovšetkým namietajú neprípustnosť jediného návrhu žalobkyne z dôvodu, že Súd prvého stupňa nemá podľa článku 63 ods. 3 nariadenia č. 40/94 právomoc rozhodovať o zrušení spornej ochrannej známky alebo to v tejto súvislosti nariadiť ÚHVT.

34 Subsidiárne ÚHVT a vedľajšia účastnícka konania tvrdia, že odvolací senát správne rozhodol, že predmetné výrobky a služby nie sú zhodné ani podobné, a preto článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 nemožno v tejto veci uplatniť.

35 Súd prvého stupňa považuje za vhodné predtým, ako sa prípadne preskúma prípustnosť žaloby, ktorú namieta ÚHVT a vedľajšia účastnícka konania, najprv preskúmať podstatu veci, t. j. zákonnosť napadnutých rozhodnutí, vo svetle tvrdení uvedených žalobkyňou v rámci jej jediného žalobného dôvodu.

36 Článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94 stanovuje, že ochranná známka Spoločenstva sa vyhlási za neplatnú na základe návrhu podaného ÚHVT, ak existuje skoršia ochranná známka, ako je uvedené v článku 8 ods. 2, a ak sú podmienky stanovené v odseku 1 alebo odseku 5 uvedeného článku splnené.

37 Článok 8 ods. 1 písm. b) na svoje uplatnenie predpokladá existenciu pravdepodobnosti zámeny vo vnímaní verejnosťou na území, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená, z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti tejto ochrannej známky s dotknutou ochrannou známkou a z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti výrobkov alebo služieb, ktoré tieto dve ochranné známky označujú.

38 Podľa článku 8 ods. 2 písm. a) bod ii) toho istého nariadenia sa pod skoršími ochrannými známkami rozumejú najmä ochranné známky zapísané v členskom štáte s dátumom podania prihlášky, ktorý je skorší ako dátum podania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva.

39 V predmetnej veci tak výmazové oddelenie, ako aj odvolací senát pripustili zhodnosť kolidujúcich ochranných známok. Usúdili však, že predmetné výrobky a služby nie sú zhodné ani podobné, a preto zápis spornej ochrannej známky nenaráža na článok 8 ods. 1 nariadenia č. 40/94.

40 Na podporu svojho jediného žalobného dôvodu žalobkyňa nesúhlasí s týmto záverom a uvádza, že ide o veľmi zúžený výklad článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Žalobkyňa tvrdí, že podľa judikatúry má byť toto ustanovenie vykladané v tom zmysle, že ak sú, ako v predmetnej veci, kolidujúce ochranné známky zhodné, rozdiel medzi predmetnými výrobkami alebo službami musí byť vysoký, aby sa vyhlo akejkoľvek pravdepodobnosti zámeny.

41 Podľa judikatúry musí byť existencia pravdepodobnosti zámeny vo vnímaní verejnosťou podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 posúdená vo všeobecnosti s prihliadnutím na všetky skutočnosti relevantné v konkrétnom prípade. Toto všeobecné posúdenie predstavuje určitú vzájomnú závislosť medzi zohľadnenými skutočnosťami tak, že nízky stupeň podobnosti medzi označenými výrobkami alebo službami môže byť vyvážený vysokým stupňom podobnosti medzi ochrannými známkami a naopak (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 17. apríla 2008, Ferrero Deutschland/ÚHVT a Cornu, C-108/07 P, neuverejnený v Zbierke, body 44 a 45 a tam citovanú judikatúru).

42 Tiež už bolo rozhodnuté, že na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 pravdepodobnosť zámeny predpokladá súčasne zhodnosť alebo podobnosť kolidujúcich ochranných známok, ako aj zhodnosť alebo podobnosť výrobkov alebo služieb, ktoré označujú. Ide o kumulatívne podmienky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. októbra 2004, Vedial/ÚHVT, C-106/03 P, Zb. s. I-9573, bod 51, a z 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/ÚHVT, C-234/06 P, Zb. s. I-7333, bod 48).

43 Preto na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 je naďalej potrebné preukázať, aj za predpokladu, že by existovala zhodnosť medzi kolidujúcimi ochrannými známkami, že existuje podobnosť medzi výrobkami alebo službami, ktoré označujú [pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 9. marca 2007, Alecansan/ÚHVT, C-196/06 P, neuverejnené v Zbierke, bod 24, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. júla 2007, Mülhens/ÚHVT — Minoronzoni (TOSCA BLU), T-150/04, Zb. s. II-2353, bod 27].

44 Vzhľadom na tieto úvahy a neexistenciu spochybnenia zhodnosti kolidujúcich ochranných známok treba na účely odpovede na jediný žalobný dôvod žalobkyne overiť správnosť záveru odvolacieho senátu v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého

predmetné výrobky a služby nie sú podobné, a v tomto kontexte preskúmať argumentáciu žalobkyne založenú v podstate na tom, že tieto výrobky a služby majú prinajmenšom nízku podobnosť.

45 Podľa ustálenej judikatúry pri posudzovaní podobnosti medzi výrobkami a službami je potrebné zohľadniť všetky rozhodujúce okolnosti, ktorými sa vyznačuje vzťah medzi týmito výrobkami alebo týmito službami. Tieto okolnosti zahŕňajú predovšetkým ich povahu, určenie a používanie, ako aj konkurenčný alebo doplňujúci charakter (rozsudok Súdneho dvora z 11. mája 2006, Sunrider/ÚHVT, C-416/04 P, Zb. s. I-4237, bod 85, a uznesenie Alecansan/ÚHVT, už citované v bode 43 vyššie, bod 28).

46 Odvolací senát v tejto veci vykonal v bodoch 18 až 21 napadnutého rozhodnutia porovnanie medzi predmetnými výrobkami a službami. Zistil, že predmetné výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou predstavujú zložky internetovej stránky alebo slúžia na vytvorenie rezervačného, objednávacieho a platobného systému hotelových izieb v rámci takejto stránky, ako aj dovoľujú podniku zriadiť si na internete takýto systém. Podľa odvolacieho senátu sa odlišujú od predmetných služieb označených spornou ochrannou známkou, ktoré sú predovšetkým službami poskytujúcimi cestovné informačné, rezervačné a objednávacie služby, ktorých cieľom je dovoliť širokej verejnosti rezervovať na pracovné účely, rekreáciu alebo na iné účely hotelovú izbu alebo cestu.

47 Odvolací senát tiež zdôraznil skutočnosť, že výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou spadajú do špecializovanej oblasti, konkrétne do oblasti výrobkov a služieb týkajúcich sa riadenia a fungovania počítačových systémov, a sú určené vymedzenej verejnosti tak, že umožňujú podnikom z oblasti hotelových služieb alebo cestovného ruchu vytvoriť systém rezervácií on-line dostupný cez internet. Vymedzená skupina verejnosti zložená z týchto podnikov sa odlišuje najmä od širokej verejnosti, ktorej sú určené predmetné služby označené spornou ochrannou známkou.

48 Vzhľadom na to, že predmetné výrobky a služby sa predávajú rozdielnym skupinám verejnosti, odvolací senát urobil záver, že tieto skupiny nie sú ani v konkurenčnom vzťahu.

49 Okrem toho odvolací senát preskúmal prípadný doplňujúci charakter predmetných výrobkov a služieb. Podľa neho treba takýto charakter v predmetnej veci vylúčiť, keďže široká verejnosť, ktorej sú určené služby označené spornou ochrannou známkou, si nezaobstaráva predmetné výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou určené výlučne podnikom, ktoré následne poskytujú služby tejto širokej verejnosti.

50 Nakoniec odvolací senát v tomto istom kontexte uviedol, že užívatelia internetu, ktorí nakupujú cestovné služby on-line, pravdepodobne nevedia, kto poskytol softvér umožňujúci on-line obchodu fungovať, a sú v každom prípade schopní rozlišovať medzi podnikom, ktorý poskytuje celú technológiu, a podnikom, ktorý na internete predáva cestovné služby.

51 Tieto úvahy musia byť potvrdené. Dostatočne právne podloženým spôsobom preukazujú, že predmetné výrobky a služby sú odlišné, čo sa týka ich povahy, určenia a používania, ako aj tým, že nepredstavujú konkurenčný ani doplňujúci charakter. Treba najprv konštatovať, že predmetné výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou majú počítačový charakter, zatiaľ čo informačné, objednávacie a rezervačné služby označené dotknutou ochrannou známkou majú odlišnú povahu a používajú informatiku len ako zariadenie na šírenie informácií alebo na rezerváciu hotelových izieb alebo ciest.

52 Treba tiež uviesť, že predmetné výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou sú určené najmä podnikom z oblasti hotelových služieb a cestovného ruchu a že informačné, objednávacie a rezervačné služby označené dotknutou ochrannou známkou sú určené širokej verejnosti.

53 Okrem toho treba poznamenať, že predmetné výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou sa využívajú, aby umožnili počítačovému systému a osobitne on-line obchodu fungovať, zatiaľ čo informačné, objednávacie a rezervačné služby označené dotknutou ochrannou známkou sa využívajú na rezerváciu hotelových izieb alebo ciest.

54 Samotná skutočnosť, že informačné, objednávacie a rezervačné služby označené dotknutou ochrannou známkou sú výlučne ponúkané na internete, a teda potrebujú počítačové zariadenie, ako je to, ktoré poskytujú výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou, nepostačuje na vylúčenie základných rozdielov, ktoré existujú medzi predmetnými výrobkami a službami, čo sa týka ich povahy, určenia a používania.

55 Výrobky a služby počítačovej siete sa totiž využívajú takmer vo všetkých oblastiach. Často sa tie isté výrobky a služby, ako napríklad určitý typ softvéru alebo operačného systému, môžu použiť na veľmi rôzne účely bez toho, aby to znamenalo, že sú rozdielnymi a odlišnými výrobkami alebo službami. Naopak, služby cestovných kancelárií nemenia povahu, určenie ani používanie len preto, že sú ponúkané na internete, a to najmä preto, lebo používanie počítačových zariadení, ktoré ponúkajú takéto služby, je takmer nevyhnutné aj v prípade, ak nie sú tieto služby ponúkané prostredníctvom on-line obchodu.

56 Okrem toho predmetné výrobky a služby nie sú zameniteľné, keďže sú určené odlišným skupinám verejnosti. Odvolací senát preto správne urobil záver, že uvedené výrobky a služby nemajú konkurenčný charakter.

57 Nakoniec tieto isté výrobky a služby nemajú ani doplňujúci charakter. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že výrobky alebo služby sa dopĺňajú, ak medzi nimi existuje úzky vzťah v tom zmysle, že jeden je nevyhnutný alebo dôležitý na použitie druhého tak, že spotrebitelia si môžu myslieť, že zodpovednosť za výrobu týchto výrobkov alebo poskytovanie týchto služieb pripadá rovnakému podniku [rozsudky Súdu prvého stupňa z 1. marca 2005, Sergio Rossi/ÚHVT — Sissi Rossi (SISSI ROSSI), T-169/03, Zb. s. II-685, bod 60; z 15. marca 2006, Eurodrive Services and Distribution/ÚHVT — Gómez Frías (euroMASTER), T-31/04, Zb. s. II-27, bod 35, a zo 17. júna 2008, El Corte Inglés/ÚHVT — Abril Sánchez a Ricote Saugar (Boomerang TV), T-420/03, Zb. s II-837, bod 98].

58 Táto z judikatúry vyplývajúca definícia uvádza, že výrobky alebo služby, ktoré sa dopĺňajú, sa môžu použiť spoločne, čo znamená, že sú určené rovnakej verejnosti. Z toho vyplýva, že doplňujúci vzťah by nemohol existovať medzi na jednej strane výrobkami alebo službami, ktoré sú potrebné na fungovanie obchodného podniku, a na druhej strane výrobkami a službami, ktoré tento podnik vyrába alebo ponúka. Tieto dve kategórie výrobkov alebo služieb sa nepoužívajú spoločne, pretože výrobky a služby prvej kategórie používa samotný podnik, zatiaľ čo tie druhej kategórie využívajú zákazníci uvedeného podniku.

59 Hoci žalobkyňa pripúšťa rozdiel medzi konečnými užívateľmi predmetných výrobkov a služieb, tvrdí, že pravdepodobnosť zámeny nemožno v predmetnej veci vylúčiť vzhľadom na to, že predmetné výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou

majú za cieľ len umožniť poskytovanie informačných, objednávacích a rezervačných služieb označených dotknutou ochrannou známkou. Vo všeobecnosti nebude verejnosť, ktorá má o tieto služby záujem, vedieť, kto vypracoval potrebný softvér, a nebude ani vedieť odlíšiť informácie, ktoré sa nachádzajú na internetovej stránke vedľajšej účastníčky konania, pochádzajúce od samotnej vedľajšej účastníčky, od tých, ktoré majú svoj pôvod v softvéri alebo službách poskytnutých špecializovaným podnikom v oblasti informatiky, akým je žalobkyňa. Nakoniec na internetovej stránke vedľajšej účastníčky konania by sa služby označené spornou ochrannou známkou zamieňali s predmetnými výrobkami a službami označenými skoršou ochrannou známkou.

60 Túto argumentáciu nemožno prijať. V tejto súvislosti treba uviesť, že obchodný pôvod softvéru a počítačových služieb, ktoré dovoľujú internetovej stránke vedľajšej účastníčky fungovať, nemá ani najmenší význam pre verejnosť, ktorej sú určené služby označené dotknutou ochrannou známkou ponúkané prostredníctvom tejto internetovej stránky. Pre túto verejnosť je internetová stránka vedľajšej účastníčky konania jednoduchým nástrojom na on-line rezerváciu ciest a hotelových izieb. Dôležité je, že funguje dobre, a nie kto poskytol softvér a počítačové služby, ktoré umožňujú jej fungovanie.

61 Ak by však niektorých zákazníkov vedľajšej účastníčky konania zaujímal obchodný pôvod softvérov a služieb rozvoja a navrhovania uvedených softvérov, ktoré sú nevyhnutné na fungovanie jej internetovej stránky, môžu, ako správne uviedol odvolací senát, rozlišovať medzi špecializovaným podnikom, ktorý poskytol tieto výrobky a služby, a vedľajšou účastníčkou konania, ktorá poskytuje služby v oblasti turizmu a cestovného ruchu na internete. Vzhľadom na to, že služby označené dotknutou ochrannou známkou sú podľa definície ponúkané výlučne na internete, treba sa domnievať, že zákazníci vedľajšej účastníčky konania majú aspoň nejaké základné počítačové znalosti. Sú si tak vedomí, že uvedenie rezervačného systému on-line nemôže byť urobené jednoduchým užívateľom počítača a že vyžaduje softvéry a služby rozvoja a navrhovania uvedených softvérov, ktoré poskytuje špecializovaný podnik.

62 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého zákazníci vedľajšej účastníčky konania nemôžu odlíšiť informácie pochádzajúce od samotnej vedľajšej účastníčky konania od informácií, ktoré majú svoj pôvod v softvéri a počítačových službách, akými sú tie, ktoré označuje skoršia ochranná známka, tiež nie je správne. Informácie, o ktoré sa môžu zaujímať zákazníci vedľajšej účastníčky konania, sú informácie o spôsoboch cestovania, o dostupnosti hotelových izieb, ako aj o ich cenách. Poskytnutie týchto informácií presne predstavuje služby označené dotknutou ochrannou známkou. Výrobky a služby označené skoršou ochrannou známkou slúžia len na šírenie týchto informácií a samy osebe nešíria iné, odlišné informácie dotknutým osobám.

63 Nakoniec žalobkyňa v napadnutom rozhodnutí nesúhlasí s odkazom na rozsudok z 12. mája 2006 Oberlandesgericht Dresden (krajský vyšší súd v Drážďanoch), na ktorý sa pred odvolacím senátom odvolávala vedľajšia účastníčka konania. V tomto rozsudku Oberlandesgericht Dresden, ktorý rozhodoval o žalobe pre porušenie práv ochranných známok medzi žalobkyňou a vedľajšou účastníčkou konania, urobil záver, že softvéry a služby rozvoja a navrhovania softvérov a služby, ktoré používajú tieto softvéry, nie sú podobné vzhľadom na to, že verejnosť vie, že služby v mnohých odvetviach sú poskytované vďaka elektronickým zariadeniam. V bode 22 napadnutého rozhodnutia sa odvolací senát úplne stotožnil s odôvodnením a so záverom spomenutého rozsudku.

64 Žalobkyňa však tvrdí, že tento odkaz potvrdzuje chybný charakter záveru odvolacieho senátu, podľa ktorého nie sú predmetné výrobky a služby podobné. Podľa žalobkyne rozsudok Bundesgerichtshof (nemecký Spolkový súdny dvor) z 13. novembra 2003 (I ZR 103/01, GRUR 2004, s. 241), ktorý Oberlandesgericht Dresden cituje v odôvodnení svojho už citovaného rozsudku, sa týka veci, v ktorej spôsob prenosu určitých informácií a objednávok, t. j. ich prenos systémom počítačových sietí alebo inými spôsobmi, akými je bežná pošta, bol posúdený ako irelevantný pre vyriešenie sporu. Predmetná vec je odlišná vzhľadom na to, že predmetné služby označené dotknutou ochrannou známkou sú ponúkané výlučne na internete.

65 Preto, ako už bolo uvedené vyššie, samotná skutočnosť, že predmetné služby vedľajšej účastníčky konania, ktoré sú označené spornou ochrannou známkou, sú ponúkané len na internete, nepostačuje na vyvodenie záveru o podobnosti medzi týmito službami a výrobkami a službami označenými skoršou ochrannou známkou. Teda na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, odkaz napadnutého rozhodnutia na už citovaný rozsudok Oberlandesgericht Dresden nijako nepreukazuje chybný charakter záveru v súvislosti s neexistenciou podobnosti medzi výrobkami a službami označenými jednou a druhou kolidujúcou ochrannou známkou v tom zmysle, že by bolo potrebné preskúmať, či tento posledný uvedený rozsudok predstavuje správne uplatnenú judikatúru Bundesgerichtshof, lebo táto otázka presahuje právomoc Súdu prvého stupňa, a preto je irelevantná pre daný spor.

66 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že jediný žalobný dôvod žalobkyne musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

67 Vzhľadom na to, že jediný žalobný dôvod uvedený žalobkyňou na podporu jej žaloby sa zamieta, musí byť táto žaloba vyhlásená za nedôvodnú bez toho, aby bolo potrebné rozhodovať o neprípustnosti, ktorú namietali ÚHVT a vedľajšia účastníčka konania vo svojich vyjadreniach k žalobe (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb. s. I-1873, bod 52, a z 23. marca 2004, Francúzsko/Komisia, C-233/02, Zb. s. I-2759, bod 26).

O trovách

68 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania ÚHVT a vedľajšej účastníčky konania v súlade s ich návrhmi.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žiadosť o poskytnutie právnej pomoci sa zamieta.

2. Žaloba sa zamieta.

3. Spoločnosť Commercy AG je povinná nahradiť trovy konania.

Vilaras Prek Ciucă

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 21. januára 2009.

Podpisy